

636

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 sierpnia 1994 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Konwencji w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej, sporządzonej w Rzymie dnia 10 marca 1988 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 Konwencji w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej, sporządzonej w Rzymie dnia 10 marca 1988 r., został złożony dnia 25 czerwca 1991 r. Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, jako depozytariuszowi powyższej konwencji, dokument ratyfikacyjny Rzeczypospolitej Polskiej do wymienionej konwencji.

Zgodnie z artykułem 18 ust. 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 1 marca 1992 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem 18 ustęp 1 konwencji weszła ona w życie w dniu 1 marca 1992 r.

Następujące państwa stały się jej stronami, składając dokumenty ratyfikacyjne, zatwierdzenia, przyjęcia lub przystąpienia w niżej podanych datach:

Argentyna	17 sierpnia 1993 r.
Australia	19 lutego 1993 r.
Austria	28 grudnia 1989 r.
Chile	22 kwietnia 1994 r.
Chiny	20 sierpnia 1991 r.
Egipt	8 stycznia 1993 r.
Francja	2 grudnia 1991 r.
Gambia	1 listopada 1991 r.
Grecja	11 czerwca 1993 r.
Hiszpania	7 lipca 1989 r.
Holandia	5 marca 1992 r.
Kanada	18 czerwca 1993 r.
Niemcy*)	6 listopada 1990 r.
Norwegia	18 kwietnia 1991 r.
Oman	24 września 1990 r.
Polska	25 czerwca 1991 r.
Rumunia	2 czerwca 1993 r.
Seszele	24 stycznia 1989 r.
Szwecja	13 września 1990 r.
Szwajcaria	12 marca 1993 r.
Trynidad i Tobago	27 lipca 1989 r.
Ukraina	21 kwietnia 1994 r.
Węgry	9 listopada 1989 r.
Włochy	26 stycznia 1990 r.
Wielka Brytania	3 maja 1991 r.

*) Niemiecka Republika Demokratyczna przystąpiła do konwencji 14 kwietnia 1989 r.

2. Oświadczenia i zastrzeżenia złożone podczas składania dokumentów ratyfikacyjnych, zatwierdzenia, przyjęcia lub przystąpienia oraz w terminach późniejszych.

Argentyna

Na podstawie art. 16 ust. 2 konwencji Republika Argentyny oświadcza, że nie jest związana przepisami ust. 1 tego artykułu.

Chile

Rząd Chile nie będzie stosował przepisów artykułu 4 konwencji w odniesieniu do incydentów mających miejsce na wodach wewnętrznych oraz na wodach Cieśniny Magellana.

Chiny

Rząd Chińskiej Republiki Ludowej nie jest związany ust. 1 artykułu 16 niniejszej konwencji.

Egipt

1. Składa się zastrzeżenie do art. 16 dotyczącego pokojowego regulowania sporów, gdyż wprowadza on jurysdykcję obowiązkową Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, jak również zastrzeżenie do zastosowania konwencji w odniesieniu do statków morskich na wodach wewnętrznych, które powinny pływać poza wodami terytorialnymi.

2. Składa się zastrzeżenie do art. 6 ust. 2 konwencji oraz art. 3 ust. 2 protokołu, gdyż artykuły te dopuszczają jurysdykcję fakultatywną państw szantażowanych (które zmuszane są przez sprawcę aktu terrorystycznego do działania lub zaniechania jakiegoś działania).

Odpowiada to treści ust. 4 obu artykułów.

Francja

1. Republika Francuska rozumie terminy „tentative”, „incitation”, „complicité” i „menace” jako odpowiedniki francuskich la tentative, l'incitation, la complicité oraz la menace, według francuskiego prawa karnego.

2. Republika Francuska nie uważa się za związaną przepisami ustępu 1 artykułu 16 o treści: „Każdy spór między dwoma lub więcej państwami-stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji, który nie może być w możliwie krótkim czasie rozstrzygnięty w drodze negocjacji, powinien być przedłożony do arbitrażu na wniosek jednej ze stron. Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od daty wniosku o arbitraż strony nie dojdą do porozumienia w sprawie organizacji arbitrażu, to każda ze stron może skierować spór do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości zgodnie ze statutem Trybunału.”

Irak

Podpisanie (konwencji) absolutnie nie oznacza uznania Izraela ani też nawiązania z tym krajem jakichkolwiek stosunków.

Niemiecka Republika Demokratyczna

Na podstawie artykułu 16 ust 2 konwencji Niemiecka Republika Demokratyczna oświadcza, że nie jest związana przepisami artykułu 16 ust. 1 konwencji.

Wielka Brytania

Do czasu zakończenia konsultacji z terytoriami podlegającymi zwierzchnictwu Zjednoczonego Królestwa, konwencja i protokół mają zastosowanie jedynie w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

3. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższej konwencji, a także o tekstach oświadczeń i zastrzeżeń można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*